

उन्मादश्चापरिच्छेदश्चेतनाचेतनेष्वपि ॥

अलक्ष्यवाक् प्रलापः स्याच्चेतसो भ्रमणाद्भ्रमं ।

व्याधिसु दीर्घनिःश्वासपाण्डुताकृशतादयः ॥

॥ जडता हीनचेष्टत्वमङ्गानां मनसस्तथा ।

शेषं स्पष्टं । क्रमेणोदाहरणानि ।

“प्रेमाद्र्द्राः प्रणयस्पृशः परिचयादुद्गाढरागोदया-

स्तास्तामुग्धदृशो निसर्गमधुरास्नेष्टा भवेयुर्मयि ।

यास्वन्तःकरणस्य बाह्यकरणव्यापाररोधीक्षणा-

दाशंसापरिकल्पितास्वपि भवत्यानन्दसान्द्रो लयः” ॥

अत्र मालतीसाक्षाद्दर्शनप्ररूढरागस्य माधवस्याभिलाषः ॥

“कथमीचे कुरङ्गाचीं साक्षात्सुखीं मनोभुवः ।

इति चिन्ताकुलः कान्तो निद्रां नैति निशीथिनीं ॥

अत्र कस्याश्चिन्तायिकाया इन्द्रजालदर्शनप्ररूढरागस्य नाय-

कस्य चिन्ता । इदं मम । “मयि सकपटमिति” आदौ नायकस्य

स्मृतिः । “नेत्रे खञ्जनगञ्जने” इत्यादौ गुणकथनं । “श्वासान्

मुञ्चतीत्यादौ” उद्वेगः ।

“त्रिभागशेषासु निशासु च क्षणं निमील्य नेत्रे सहसा व्यबुध्यत ।

क्व नीलकण्ठ व्रजसीत्यलक्ष्यवागसत्यकण्ठार्पितबाहुवन्धना” ।

अत्र प्रलापः । “भ्रातर्द्विरेफेत्यादौ” उन्मादः ।

“पाण्डुलामं वदनं हृदयं सरसं तवालसञ्च वपुः ।

आवेदयति नितान्तं क्षत्रियरोगं सखि हृदन्तः” ।

अत्र व्याधिः ।